

חכמינו ז"ל אמרו: כל מי שיאמר "פרשת המן" בכל יום לא תחסר לו פרנסה. סגולה מיוחדת לומר את "פרשת המן" שניים מקרא ואחד תרגום, ביום שלישי בשבוע שקוראים בו את פרשת "בשלח" (לפני אמירת הפרשה אומרים "יהי רצון" ומותר לומר "פרשת המן" אפילו בשבת, אלא שאת התפילות על הפרנסה לא יאמר בשבת).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּזְמִין פְּרֻנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻנְסָתִי וּפְרֻנְסַת אֲנִשֵּׁי בֵּיתִי בְּכָל־לַם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲבֹד עֲבוּדְתְּךָ וְלִלְמוּד תּוֹרָתְךָ כִּמּוֹ וּשְׁזַנֶּנֶת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבַר בְּאַרְץ צִיָּה וְעֵרְבָה:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הֲגִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָטוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הִילֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא:

וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה הֲאֵא מַחִית לָכוֹן לַחֲמָא מִן שְׁמִיָּא וַיִּפְקֹן עֲמָא וַיִּלְקָטוּן פְּתָגִם יוֹם בְּיוֹמָה בְּדִיל דְאַנְסִנוּן הִיְהִיכוּן בְּאוֹרֵיתִי אִם לֹא:

וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשַׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם:

וְהָיָה בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנְנוּ יֵת דִּי־יתוֹן וְהָיָה עַל חַד תְּרִין עַל דִּילְקָטוּן יוֹם יוֹם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעָתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וְתִדְעוּן אַרְי יי אַפִּיק יִתְכוֹן מֵאֶרְעָא דְמִצְרַיִם.

וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְוּנוּ תִלְוּנוּ עֲלִינוּ:

וּבְצַפְרָא וְתַחֲזוּן יֵת יִקְרָא דִּי כַד שְׁמִיעַ (קְדַמוּהִי) יֵת תְּרַעְמוּתְכוֹן עַל מִימְרָא דִּי וְנַחְנָא מָא אַרְי

אֶתְרַעְמַתוֹן עֲלֵנָא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם בְּעֲרַב בְּשׂוֹר לֶאֱכַל וְלֶחֶם בְּבִקֵּר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעַ יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר

אַתֶּם מְלִינִם עֲלִיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי:

וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתוֹן יי לָכוֹן בְּרַמְשָׁא בְּסִרָא לְמִיכַל וְלַחֲמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע בְּדִשְׁמִיעֵן קְדָם יי יֵת

תְּרַעְמוּתְכוֹן דִּי אֶתוֹן מִתְרַעְמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מָא לֹא עֲלֵנָא תְּרַעְמוּתְכוֹן אֶלְהוֹן עַל מִימְרָא דִּי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן אֲמַר אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שְׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֲמַר לְכָל פְּנִשְׁתָּא דְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ קְדָם יי אַרְי שְׁמִיעֵן קְדַמוּהִי יֵת תְּרַעְמוּתְכוֹן

וְהָיָה כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֵל כָּל עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֵל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יי נִרְאָה בְּעֵנָן:

וְהָיָה כַּד מְלִיל אַהֲרֹן עִם כָּל פְּנִשְׁתָּא דְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶתְפְּנוּ לְמִדְבָּרָא וְהָא יִקְרָא דִּי אֶתְגְּלִי בְּעֵנָא

וַיִּדְבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלַוְנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִים תֹּאכְלוּ בְשׂוֹר וּבְבִקֵּר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם

וַיִּדְעָתֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

שְׁמִיעַ קְדַמִּי יֵת תְּרַעְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל עֲמַחוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמִשְׁיָא תִיכְלוֹן בְּסִרָא וּבְצַפְרָא תִּשְׁבְּעוּן

לַחֲמָא וְתִדְעוּן אַרְי אֲנָא יי אֱלֹהֵיכֶם

וְהָיָה בְּעֲרַב וְתַעַל הַשָּׁלוּ וְתַכְסֵּם אֶת הַמַּחְנֶה וּבְבִקֵּר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטָּל סְבִיב לְמַחְנֶה:

וְהָיָה בְּרַמְשָׁא וּסְלִיקַת סְלִיו וְחַפַּת יֵת מְשֻׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הוֹת נַחַתַּת טְלָא סַחוּר סַחוּר לְמְשֻׁרִיתָא

וְתַעַל שְׁכַבַת הַטָּל וְהָיָה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק מְחַסְפֵּס דִּק כְּפַפֵּר עַל הָאֶרֶץ:

וּסְלִיקַת נַחַתַּת טְלָא וְהָא עַל אַפִּי מִדְבָּרָא דְעַדְק מְקַלְף דְעַדְק כְּגִלְדָא עַל אֶרְעָא

וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא
הַלְחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ:

וַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹּר לְאַחֵיהֶי מָנָא הוּא אָרִי לֹא יָדְעוּ מָא הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לְחָמָא דִּי יְהִי
יְיָ לְכוֹן לְמִיכַל

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקוֹטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֶת מִסֵּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשׁ
בְּאֵהָלוּ תִקְחוּ:

דִּין פִּתְגָמָא דִּי פִקִּיד יְיָ לְקוֹטוּ מִנָּה גִבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה עֹמְרָא לְגִלְגָּלֶתָא מִנִּין נַפְשֹׁתֵיכוֹן גִּבֹּר לְדִי בְּמִשְׁכַּנָּה
תִּסְבוּ

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּעִיט:

וַעֲבָדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ דְאִסְגִּי וְדֹאזְעֹר

וַיְמַדּוּ בְעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקוֹטוּ:

וְכָלוּ בְעוֹמְרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאִסְגִּי וְדֹאזְעֹר לֹא חִסִּיר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה לְקוֹטוּ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָ:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אַנְשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנָּה עַד צִפְרָא:

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָ וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וְלֹא קִבְּלוּ מִן מֹשֶׁה וְאִשְׁאָרוּ גִבְרִיא מִנָּה עַד צִפְרָא וּרְחַשׁ וּרְחַשׁ וּסְרִי וּרְגֹז עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבִּקְרָ בַּבִּקְרָ אִישׁ כִּפִּי אֲכָלוּ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָ:

וַיִּלְקְטוּ יְתֵה בְצִפְרָא בְצִפְרָא גִבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה וּמָא דְמִשְׁתָּאֵר מִנָּה עַל אִפִּי חִקְלָא כִּד חָמָא עֲלוּהִי שְׁמִשָּׁא

פֶּשֶׁר

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקוֹטוּ לְחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאֶחָד וַיִּבְאוּ כָּל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:

וַהֲוֶה בְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקוֹטוּ לְחָמָא עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֹמְרִין לְחַד וְאָתוּ כָּל רַבְרָבֵי כְנַשְׁתָּא וְחוּיָאוּ לְמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דְּבַר יְיָ שְׁבַתוֹן שְׁבַת קֹדֶשׁ לִי מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר

תְּבַשְׁלוּ בְשִׁילּוֹ וְאֵת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקְרָ:

וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שְׁבַתָא שְׁבַת קוֹדֶשׁא קֹדֶם יְיָ מָחָר יֵת דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְמַפָּא אִפּוּ וַיֵּת דִּי

אֲתוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בְשִׁילּוֹ וַיֵּת כָּל מוֹתָרָא אֲצַנְעוּ לְכוֹן לְמִטְרַת עַד צִפְרָא:

וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד הַבִּקְרָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וּרְמָה לֹא הִיְתָה בּוֹ:

וְאֲצַנְעוּ יְתֵה עַד צִפְרָא כְּמָא דְפִקִּיד מֹשֶׁה וְלֹא סְרִי וּרְיַחְשָׁא לֹא הָוֶה בֵּה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּהוּ הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאָהוּ בְשֻׁדָּה:

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלוּהִי יוֹמָא דִּין אָרִי שְׁבַתָא יוֹמָא דִּין קֹדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנָה בְּחִקְלָא:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יְהִי בּוֹ:

שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שְׁבַתָא לֹא יְהִי בֵּה:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִן הָעֵם לְלִקְטָא וְלֹא מִצְאוּ:

וַהֲוֶה בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עֵמָא לְמִלְקָטָא וְלֹא אִשְׁכַּחוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתַי:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימְתִי אֲתוֹן מְסֻרְבִּין לְמִטְרָא פְּקוּדִי וְאוּרִיתִי:

רָאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֵם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל

יִצְא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

חזו ארי יי יהב לכון שבתא על פן הוא יהב לכון ביומא שתיתאה לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה לא יפוק אנש מאתרה ביומא שביעאה:

וישבתו העם ביום השבעי:

ונחו עמא ביומא שביעאה:

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא פזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש:

וקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כבר זרע גדא חור וטעמה כאסקריטון בדבש:

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדתיתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:

ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מנה למטרא לדריכון בדיל דיהזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים:

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת לדתיתכם:

ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתה קדם יי למטרא לדריכון:

כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת:

כמא די פקיד יי למשה ואצנעה אהרן קדם סהדותא למטרא:

ובני ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד באם אל ארץ כנען:

ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דכנען:

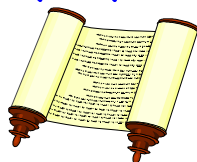
והעמר עשרית האיפה הוא:

ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם פן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהי ומזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידיך ולא ביד בשר ודם:

”בני ציון”

פרד”ס התורה פשוט וברור

פֶּרֶשֶׁת הַמֶּן

חכמינו ז"ל אמרו: כל מי שיאמר "פרשת המן" בכל יום לא תחסר לו פרנסה. סגולה מיוחדת לומר את "פרשת המן" שניים מקרא ואחד תרגום, ביום שלישי בשבוע שקוראים בו את פרשת "בשלח" (לפני אמירת הפרשה אומרים "יהי רצון" ומותר לומר "פרשת המן" אפילו בשבת, אלא שאת התפילות על הפרנסה לא יאמר בשבת).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּזְמִין פְּרֻסָּה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻסָּתִי וּפְרֻסָּת אֲנֹשִׁי בֵּיתִי בְּכָלֵם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתְךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ כִּמּוֹ שִׁזְנַתְּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבַר בְּאַרְץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָטוּ דִּבְרַי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְּנוּ הַיֶּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא:

וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה הֲאֵאֱנָא מְחִית לְכוּן לְחֶמָא מִן שָׁמַיָא וַיִּפְקוּן עִמָּא וַיִּלְקָטוּן פְּתָגָם יוֹם בְּיוֹמָה בְּדִיל דְאַנְסוּן הִיְהוּן בְּאוֹרֵיתִי אִם לֹא:

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיָאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם:

וְהָיָה בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנְוּן יֵת דְיִיתוּן וְהָיָה עַל חַד תְּרִין עַל דְיִלְקָטוּן יוֹם יוֹם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וְתַדְעוּן אֲרִי יי אִפִּיק יִתְכוּן מֵאֶרְעָא דְמִצְרַיִם.

וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְוּנוּ תִלְוּנוּ עֲלֵינוּ:

וּבְצַפְרָא וְתַחֲזוּן יֵת יִקְרָא דְיִי כַּד שְׁמִיעַ (קְדָמוּהִי) יֵת תְּרַעְמוּתְכוּן עַל מִימְרָא דְיִי וְנַחְנָא מָא אֲרִי

אֶתְרַעְמַתוּן עֲלֵנָא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לָכֶם בְּעַרְבַּ בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בִּבְקָר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעַ יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר

אַתֶּם מְלִינִם עֲלֵיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי:

וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתָן יי לְכוּן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלְחֶמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע בְּדְשְׁמִיעַן קְדָם יי יֵת

תְּרַעְמוּתְכוּן דִּי אַתּוּן מִתְרַעְמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מָא לֹא עֲלֵנָא תְּרַעְמוּתְכוּן אֶלְהֵן עַל מִימְרָא דְיִי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן אֱמַר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ לִפְנֵי יי כִּי שְׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֱמַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ קְדָם יי אֲרִי שְׁמִיעַן קְדָמוּהִי יֵת תְּרַעְמוּתְכוּן

וְהָיָה כְּדַבֵּר אֶהֱרֹן אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יי נִרְאָה בְּעַנְוִן:

וְהָיָה כַּד מְלִיל אֶהֱרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְפְּנוּ לְמִדְבָּרָא וְהָא יִקְרָא דְיִי אֶתְגְּלִי בְּעַנְוִן

וַיִּדְבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלִוּנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בֶּשֶׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם

וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

שְׁמִיעַ קְדָמִי יֵת תְּרַעְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל עִמְהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמִשְׂיָא תִיכְלוּן בְּסָרָא וּבְצַפְרָא תִשְׁבְּעוּן

לְחֶמָא וְתַדְעוּן אֲרִי אֱנָא יי אֱלֹהֵיכֶם

וְהָיָה בְּעַרְבַּ וְתַעַל הַשָּׁלוּ וְתַכַּס אֶת הַמְּחַנָּה וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכַבַת הַטָּל סְבִיב לְמַחְנָה:

וְהָיָה בְּרַמְשָׁא וּסְלִיקַת סְלִיו וְחַפְתָּ יֵת מְשֻׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הָוּת נַחְתַּת טְלָא סְחוּר סְחוּר לְמְשֻׁרִיתָא

וְתַעַל שְׁכַבַת הַטָּל וְהָיָה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק מְחַסְפָּס דִּק כְּפָפֹר עַל הָאֶרֶץ:

וּסְלִיקַת נַחְתַּת טְלָא וְהָא עַל אִפִּי מִדְבָּרָא דְעַדְק מְקַלְף דְעַדְק כְּגִיר כְּגִלְדָא עַל אֶרְעָא

וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא
הִלָּחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

וַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹּר לְאַחֵיהֶי מָנָא הוּא אֲרִי לֹא יָדְעוּ מָא הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לְחָמָא דִּי יְהִיב
יְיָ לְכוּן לְמִיכַל

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקִטּוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֶת מִסֵּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשׁ
בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ:

דִּין פְּתַגְמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְקוּטוֹ מִנְה גִבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה עֹמְרָא לְגִלְגָּלֶתָא מִנִּין נַפְשֵׁיכוֹן גִּבֹּר לְדִי בְמִשְׁכַּנְה
תְּסִבּוּ

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעֵיט:

וַעֲבָדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַלְקִטּוֹ דְאַסְגִּי וּדְאַזְעֵר

וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמְּמַעֵיט לֹא הֶחֱסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוּ לְקִטּוֹ:

וְכָלוּ בְעוֹמְרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאַסְגִּי וּדְאַזְעֵר לֹא חִסִּיר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה לְקִטּוֹ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אַנְשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנְה עַד צְפָרָא:

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וְלֹא קִבְּלוּ מִן מֹשֶׁה וְאִשְׁאָרוּ גִבְרִיא מִנְה עַד צְפָרָא וּרְחַשׁ רִיחֶשָׁא וְסָרִי וּרְגָז עֲלִיהוֹן מֹשֶׁה

וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בְּבִקֹּר בְּבִקֹּר אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס:

וַיִּלְקְטוּ יְתֵה בְּצִפֹּר בְּצִפֹּר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלָה וּמָא דְמִשְׁתָּאֵר מִנְה עַל אִפִּי חֻקְלָא כַּד חָמָא עֲלוּהִי שְׁמִשָּׁא

פִּשְׁר

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקִטּוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:

וַהֲוֵה בַיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקִטּוֹ לְחָמָא עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֹמְרִין לְחַד וְאוֹתוֹ כָּל רַבְרָבִי כִנְשָׁתָא וְחוּיָאוּ לְמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דְבַר יְיָ שְׁפַתוֹן שְׁפַת קַדְשׁ לִי מִחַר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאוֹת אֲשֶׁר

תְּבַשְׁלוּ בְשִׁלּוֹ וְאוֹת כָּל הָעֲדָף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקֹּר:

וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שְׁבַתָּא שְׁבַת קוּדְשָׁא קֳדָם יְיָ מִחַר יֵת דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְמַפָּא אִפּוּ וַיֵּת דִּי

אֲתוֹן עֲתִידִין לְבַשְׁלָא בְשִׁילוֹ וַיֵּת כָּל מוֹתָרָא אֲצַנְעוּ לְכוּן לְמִטְרַת עַד צְפָרָא:

וַיַּנִּיחוּ אוֹתוֹ עַד הַבִּקֹּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וּרְמָה לֹא הָיְתָה בוֹ:

וְאֲצַנְעוּ יְתֵה עַד צְפָרָא כְּמָא דְפְקִיד מֹשֶׁה וְלֹא סָרִי וּרִיחֶשָׁא לֹא הָוֵה בֵּה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּהוּ הַיּוֹם כִּי שְׁבַת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאָהוּ בְשָׂדֵה:

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלוּהִי יוֹמָא דִּין אֲרִי שְׁבַתָּא יוֹמָא דִּין קֳדָם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנֵה בְּחֻקְלָא:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יְהִיָּה בוֹ:

שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנֵה וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה שְׁבַתָּא לֹא יְהִי בֵּה:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִן הָעַם לְלִקֹּט וְלֹא מִצְאוּ:

וַהֲוֵה בַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה נְפָקוּ מִן עֵמָא לְמִלְקֹט וְלֹא אִשְׁכָּחוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אֲתוֹן מְסַרְבִּין לְמִטְר פְּקוּדִי וְאוֹרִיתִי:

רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשְּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל

יִצֵּא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

תזו ארי יי יהב לכון שבתא על כן הוא יהב לכון ביומא שתיתאה לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה
לא יפוק אנש מאתרה ביומא שביעאה:

וישבתו העם ביום השבעי:

ונחו עמא ביומא שביעאה:

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש:

וקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כבר זרע גדא חור וטעמה כאסקריטון בדבש:

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:

ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מנה למטרא לדריכון בדיל דיתזון ית לחמא די אוכלית
יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים:

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת
לדתיכם:

ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתה קדם יי למטרא לדריכון:

כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת:

כמא די פקיד יי למשה ואצנעה אהרן קדם סהדותא למטרא:

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל

קצה ארץ כנען:

ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לסיפי

ארעא דכנען:

והעמר עשרית האיפה הוא:

ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם
במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל
צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו
ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל
גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין
לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורו ולכל שעה
ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט
מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהי ומזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי
וזרע זרעי מסורים בידיך ולא ביד בשר ודם:

”בני ציון”

פרד”ס התורה פשוט וברור

